

Elnaz EYVAZ,

*Bakı şəhəri 328 nömrəli tam orta
məktəbin Azərbaycan dili və
ədəbiyyat müəllimi*

Qapı döyüldü, dedim,
bəlkə də, sən olarsan...
Açıb saldıam içəri
mən yalançı küləyi.
Baha başa oturdu
mənə onun kələyi...

***

Payız buludu kimi yəm,
fəqət
hələ də yay ayaqqabısında gəzən
kimsəsiz uşaqdan utanıb
yağmıram...

***

Gədəsən,
bir də gələsən.
Gəlib görəsən
düzəlib
əyrisi bu dünyanın.
Yerin boynu bükük qalıb,

tuta bilməyib yerini
qeyrisi bu dünyanın.

***

Ayaqları donmuş,
əlləri kəsilmiş,
yaddaşı qançır adamam mən:
gecələr yuxularıma qar yağır,
səhərlər Günəşə baxa bilmirəm,
qan qoxuyur hava, torpaq.
Vərəqlənir yaddaşım
hər gün yarpaq-yarpaq.
Quşlar ağı deyir o gündən
yaz səhəri.
Bayram fişəngləri atəşə tutur səhəri
əziz günlərdə.
Qar yağır üstümə,
gözümə dəyən nə varsa,
qəsdimə durub, qəsdimə
o gündən bəri.
Mən - bir sinəsi dağlı sərsəri,
Sən - döşləri kəsilmiş ana.
Mən - süddən kəsilmiş körpə,
Sən - külfəti qırılmış anasan bir çətən.
Başdan-başa Xocalısan o gündən,
Vətən...
Biz hər gün qırılıq vəhşicəsinə,
layla deyir ruhlar yetimlərinə.
Hələ ki, gözümü zə yuxu getməməli,
örtməməli qapıları gecələrin üzünə,
açmamalı səhərləri alnıaçıq,
üzüağ.
Nə qədər ki, bağışlamayıb bizi Xocalı,
nə qədər ki, qan qusur Qarabağ.

***

Bəlkə, sonuna çatmışam,
bəlkə də, yarı yoldu bu.
Dünyaya gəlmək olmadı,
oyuna düşmək oldu bu...